

[Henry Hansen.]

os, er den samme, som har haft ansvaret for organiseringen og indøvelsen af forsvarsberedskabet i fredstid.

Jeg skal ellers ikke gå meget i enkelt-heder, men vil gerne nævne den opdeling af landet i forsvarsområder, som lovforslaget bestemmer. Der er for mig ingen tvivl om, at en sådan opdeling passer for Danmarks geografiske forhold. Det landmilitære forsvar opdeles efter lovforslaget i landsdelskommandoer, regioner og distrikter, det vil altså sige, det følger den ordning, som man indledte ved vedtagelsen af loven om hjemmevernet. Søværnet deles i marinekommandoer og marinedistrikter, og flyvevåbnet i basiskommandoer. Ikke mindst for flådens vedkommende har det efter min mening været en fejl at have haft den samlet på eet sted, i København. Der er jo allerede nu sket en begyndende ændring i dette forhold ved de marinedistrikter, der er oprettet efter krigen, men det må også kun betragtes som begyndelsen til en gennemgribende ændring, hvorved dele af flåden vil få basis andre steder end i Øresund, og således forstår jeg da også lovforslagets bestemmelser.

De paragraffer i lovforslaget, der omhandler forvaltningen af forsvarsvæsenets materiel og de institutioner og virksomheder, der hører under forsvarsministeriet, er affattet således, at det fremgår af dem, at der her bliver tale om en rationalisering og en koordinering, der ikke blot må kunne betyde en forenkling, men også, når den til sin tid er gennemført, en forholdsvis besparelse.

I denne forbindelse vil jeg gerne omtale det materielnavn, der efter lovforslagets § 19 skal oprettes. Jeg tror, det er en nyttig institution. Det er jo ingen hemmelighed, at militært materiel er ret kostbart at anskaffe. Materielnavnet vil bl. a. få en vigtig opgave i at sørge for, at vi får det rigtige materiel til de rigtige priser, og i at føre overtilsyn med materiellet. En anden vigtig opgave for materielnavnet er formidlingen af samarbejdet mellem forsvarsmyndighederne og civilindustrien. Jeg tror, at der med dette materielnavn er tale om en nyttig nyskabelse, som vi ikke mindst i den nyopbygning af værnene, vi står overfor, må kunne høste gavn af. Paragraffen, der vedrører dette navn, har under behandlingen i det andet høje ting undergået den ændring, at der udover de repræsentanter, som det først var fastsat der skulle være i nævnet, nu også skal indgå en repræsentant for prismyndighederne.

Lad mig i denne forbindelse nævne det forskningsråd, der omtales i § 7, sidste

stykke. Dette forskningsråd skal have tilslutning til forsvarsstaben, og dets opgave bliver at lede og koordinere tekniske og videnskabelige undersøgelser af betydning for forsvaret. Jeg er jo ikke sagkyndig på de områder, der her er tale om, de militære, men jeg kan da begribe, at når forholdene i den verden, vi lever i, er sådan, at vi må erkende nødvendigheden af at have et forsvarsberedskab, så skal vi også sørge for at være på højde med den viden, der kræves for et sådant forsvarsberedskab og jeg forstår, at det må blive et sådant forskningsråds opgave at sørge for, at vi i teknisk og videnskabelig henseende er på højden og i alt fald ikke bagefter.

Også om forsvarsvæsenets bygningsvæsen vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. I § 14, nr. 3, står der om forsvarets bygnings-tjeneste, at dets organisation og virkeområde fastsættes af forsvarsministeren. Både af betænkningen og af bemærkningerne til folketingets forslag fremgår det, at det er meningen, at bygningstjenesten i fremtiden skal være fælles for de tre værn, hæren, søværnet og flyvevåbnet, og formodentlig også for de andre institutioner, der hører under forsvarsministeriet; det ville i alt fald være hensigtsmæssigt, om det blev sådan. I øjeblikket er det jo sådan, at hæren og marinen har hver sin bygningstjeneste. Det kan ikke være rationelt, og den påtænkte nyordning må derfor anses for at være højst påkrævet. Til de nuværende bygningstjenester er knyttet ingeniører og arkitekter, men ledelsen forestås af ingeniør-officerer. Der rejser sig nu det spørgsmål, om man ved en nyordning ikke bør gå over til at lade bygningstjenesten lede af teknikere. Jeg er tilbøjelig til at mene, at en sådan ordning vil byde på fordele. Lad mig føje til, at mine bemærkninger her naturligvis ingen forbindelse har med visse foreteelser i de senere tider indenfor hærens bygningstjeneste, men udelukkende er dikteret af, hvad jeg mener vil være mest hensigtsmæssigt. Jeg er naturligvis indforstået med, at der fortsat må være militære sagkyndige tilknyttet bygningstjenesten. Jeg ser af betænkningen fra det udvalg, der har været nedsat om lovforslaget ovre i folketinget, at man der har beskæftiget sig med spørgsmålet, og at man går ud fra, at der vil blive tilstræbt en nyordning på det her nævnte område.

Udover disse bemærkninger skal jeg ikke gå ind på forslaget bestemmelser, men kan give det min tilslutning. Der var som nævnt i det store og hele enighed i forsvarskommissionen om de principper, på hvilke lovfor-